

tolkas så, att blandningar av avfall av papper, kartong och pappersprodukter vilka – i en sådan sammansättning att de delar som avfallet består av var för sig – omfattas av de första tre tankstrecken i kod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, och dessutom innehåller en andel störande ämnen på upp till 10 %, inte ska hänföras till punkt 3 g i bilaga IIIA och således inte omfattas av de allmänna informationskraven enligt artikel 18 utan av anmälningskravet enligt artikel 4?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Instrucción de Badalona (Spanien) den 22 oktober 2018 – Brottmål mot VW

(Mål C-659/18)

(2019/C 35/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Instrucción de Badalona

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

VW

Tolkningsfrågan

Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och i synnerhet artikel 3.2 i direktiv 2013/48/EU ⁽¹⁾, tolkas så, att rätten att biträdas av en försvarare kan skjutas upp så snart en misstänkt eller tilltalad person inte inställer sig efter en första kallelse till domstolen och en nationell, europeisk eller internationell arresteringsorder har utfärdats, och att beslutet att utse ett biträde och dess inträde i rättegången kan anstå till dess att arresteringsorden har verkställts och den misstänkta personen har eskorterats av polis till domstolen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 2013, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 31 oktober 2018 – JH mot KG

(Mål C-681/18)

(2019/C 35/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Brescia

Parter i det nationella målet

Kärande: JH

Svarande: KG

Tolkningsfråga

Ska artikel 5.5 i direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa lagstiftningsdekret nr 276/2003, i dess lydelse enligt lagdekret nr 34/2014, där det a) inte fastställs några begränsningar för att en och samma arbetstagare hyrs ut till ett och samma kundföretag för flera på varandra följande uppdrag, b) inte stadgas att användning av uthyrd arbetskraft för viss tid endast är laglig om de tekniska, produktionsmässiga eller organisatoriska skäl eller de tillfälliga personalbehov som ligger till grund för användningen av uthyrd arbetskraft anges, c) inte fastställs något krav på att användningen av denna form av anställningskontrakt endast är laglig om den motiveras av kundföretagets tillfälliga produktionsbehov?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 2008, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 5 november 2018 – OC m.fl. mot Banca d'Italia m.fl.

(Mål C-686/18)

(2019/C 35/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: OC m fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m fl., QA m fl..

Motparter: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'economia e delle finanze

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 [om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag]⁽¹⁾, artikel 10 i delegerad förordning (EU) nr 241/2014⁽²⁾, artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med hänvisning till artikel 6.4 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013⁽³⁾, hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015 (och nu även artikel 1.15 i lagstiftningsdekret nr 72/2015, som har ersatt artikel 28.2-ter [i Testo unico bancario] och i huvudsak återger artikel 1.1 a i lagdekret nr 3/2015, som har omvandlats till lag, med ändringar som inte är av betydelse i förevarande situation), där det fastställs en kapitalgräns på 8 miljarder euro över vilken en folkbank ska omvandlas till aktiebolag? Utgör dessutom ovannämnda unionsrättsliga bestämmelser hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en folkbank som omvandlas till aktiebolag får skjuta upp eller begränsa, även under en obegränsad period, inlösen av utträdande aktieägares aktier?
- 2) Utgör artikel 3 FEUF samt artikel 63 och följande artiklar FEUF om konkurrens på den inre marknaden och den fria rörligheten för kapital hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015, där det fastställs en viss kapitalgräns för utövande av verksamhet i banker bildade i form av kooperativa institut och där det föreskrivs att ifrågavarande institut ska omvandlas till aktiebolag om ovannämnda gräns överskrids?
- 3) Utgör artikel 107 och följande artiklar FEUF om statligt stöd hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015 (och nu även artikel 1.15 i lagstiftningsdekret nr 72/2015, som har ersatt artikel 28.2-ter [i Testo unico bancario] och i huvudsak återger artikel 1.1 a i lagdekret nr 3/2015, som har omvandlats till lag, med ändringar som inte är av betydelse i förevarande situation), där det föreskrivs att en folkbank ska omvandlas till aktiebolag om en viss kapitalgräns (fastställd till 8 miljarder euro), överskrids och där det fastställs begränsningar för inlösen av utträdande aktieägares aktier för att undvika risken för att den till aktiebolag omvandlade banken försätts i likvidation?